

Náznak

(Michal Hirko / Michal Hirko)

Unavené listy vietor stromom sníma,
Človeku je krásne, keď žije, o čom sníval.
Nevadí, že prší, že ani nitka nie je suchá,
to vnútri je šťastné, slobodne si búcha, búcha.

Slimák našiel hríb a slnko je už nízko.
Poznáme sa málo a sme si tak blízko.
Vôňa tvojich slov a neha tvojich očí
Otvárajú bránu, cez ktorú čosi vkročí, vkročí.

**Je nám tu tak ako nikdy predtým, nikdy potom.
Pred sebou tu stáť v úcte jak svätý pred svojim Bohom.**

Tráva až po pás, lebo ťažko sa tu kosí,
Tých otázok bez konca, kráčame bosí.
Vzduch vonia mätou a telefónne stĺpy
Obrástli machom, dávno už zmĺkli, zmĺkli.

Osika sa chveje, no nie len ona,
Dážď ti pretrel pery do čučoriedkova.
Pri prameni, kde sa kedysi stal zázrak,
Dávaš mi piť z dlaní, dávaš mi náznak, náznak.